

Αθωνική

ΙC|XC
NH|KA

ΙΟΥΛΙΟΣ- ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 256

www.athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

ὁ καθένας μέ τόν δικό του ΣΤΑΥΡΟ

Η άγία μας Έκκλησία, όταν μας δέχεται στους κόλπους της, σέ νηπιακή ηλικία, μας δέχεται μέ τό άγιο και ιερό Βάπτισμα. Μέ τό ιερό Βάπτισμα παίρνουμε διάφορα δώρα, τά δώρα του Άγιου Πνεύματος και ύλικά δώρα. Μεταξύ αυτών μας δίδεται και ένας σταυρός.

Ο σταυρός αυτός δέν είναι κόσμημα, παρ' όλο πού για τήν Έκκλησία μας είναι τό ωραιότερο και πολυτιμώτερο κόσμημα πού βγήκε ποτέ από τά σπλάγχνα τής γής, μέ τήν εύρεσί Του από τήν Άγία Έλένη.

Γιά έμάς ό σταυρός πού φοράμε είναι σύμβολο: συμβολίζει τήν σταυροαναστάσιμη πορεία τής ζωής μας. Ή οικονομία του Θεού ώρισε νά σταυρωθή ό Υιός Του επί του συμβόλου αυτού και έτσι έγινε ό καθαγιασμός του Σταυρού. Γι' αυτό έχει δύναμι σωτήριο και θαυματουργική:

- Δίνει νίκες στον πόλεμο (έν τούτω νικά).
- Αγιάζει τά ύδατα (Θεοφάνεια) και διώχνει όλες τίς σκοτεινές δυνάμεις και επιδράσεις.

Οταν στον προσωπικό άγώνα τής ζωής μας μπαίνει τό νόημα του Σταυρού, ή ζωή μας φωτίζεται από τήν έλπίδα τής προσωπικής μας αναστάσεως. Σταυρός είναι για τόν άνθρωπο:

- ή κάθε δυσκολία, πού τήν περνάει μέ ύπομονή.
- ή κάθε θυσία, όποτε αφήνει τό θέλημά του, είτε για χάρι κάποιου συνανθρώπου του, είτε για νά ύπακούση σέ έντολή του Θεού (μέ τήν προϋπόθεση βέβαια ότι όλα αυτά γίνονται από **άγάπη** για τόν συνάνθρωπο, **άγάπη** προς τόν Θεό).

Ας μή ξεχνάμε ποτέ ότι από άγάπη για τόν άνθρωπο ανέβηκε ό Χριστός μας στον Σταυρό. Από άγάπη για τόν άνθρωπο ό Θεός επιτρέπει τόν Σταυρό στην ζωή μας.

Κάποιος παρεπονείτο συνεχώς στον Κύριο ότι του έδωσε μεγάλο και βαρύ Σταυρό. Και ό Κύριος έστειλε έναν άγγελο, πού τόν ώδήγησε σέ μία τεράστια πεδιάδα γεμάτη σταυρούς διαφόρων μεγεθών και τύπων και του είπε νά διαλέξη αυτόν πού θα ήθελε για τόν έαυτό του. Και, όταν ό άνθρωπος διάλεξε έναν, αυτός ήταν ό δικός του Σταυρός, αυτός πού ό Θεός από τήν αρχή του είχε δώσει.

Εγραψε κάποιος: "Πρίν σου στείλει ό Θεός τόν Σταυρό πού σηκώνεις, τόν κοίταξε μέ τά διορατικά Του μάτια, τόν εξέτασε μέ τήν πάνσοφη λογική Του, τόν έλεγξε μέ τήν θεία δικαιοσύνη Του, τόν θέρμανε στην γεμάτη άγάπη καρδιά Του, τόν ζύγισε καλά μέ τά στοργικά Του χέρια, μήν τυχόν και σου πέση βαρύτερος απ' όσο μπορείς νά σηκώσης. Και, αφού ύπολόγισε τό θάρρος σου, τόν εύλόγησε και τόν άφησε στους ώμους σου. **Μπορείς νά τόν σηκώσης!** Κράτησέ τον κι ανέβαινε μέ ύπομονή από τόν Γολγοθά προς τήν Άνάστασι". ■

✘ Άκόμα και ή καλή κρίσι δέν παύει νά είναι κρίσι. Ένας πού κάνει εύκολα κρίσεις, εύκολα θα κατακρίνη. Δέν πρέπει νά συνηθισή ή ψυχή του ανθρώπου στην κρίσι.

✘ "Όποιος αγαπά τόν Θεό, τηρεί και τās έντολάς Του. Κόπος είναι ν' αγαπούμε τόν Θεόν; Τί κόπο έχει; Αυτός

πού αισθάνεται κούρασι δέν αγαπά τόν Θεόν. Δέν βρίσκει παρηγοριά ό άνθρωπος από τίποτε τό ανθρώπινο. Ή άγάπη του Θεού κάνει τό φορτίο ελαφρύ. Χωρίς αυτήν τό φορτίο είναι δυσβάστακτο.

† Πατήρ Εύμένιος

✘ Μήν ξεχνάτε αυτά τά λόγια: 'Ο Θεός σας έδωσε χρόνο για νά οικοδομήσετε τήν αιώνια σωτηρία σας. Μή τόν σπαταλάτε!

✘ "Όταν προσευχόμαστε για κάποιον άρρωστο, μνημονεύουμε τό όνομά του, ζητώντας από τόν Θεό νά τόν θεραπεύση. Αυτό δέν είναι πλάνη, αλλά πραγματικότητα. Δεν πρόκειται για πάθος, αλλά για στάσι χριστιανικής άγάπης προς τόν αδελφό μας.

† Γέρων Σωφρόνιος

✘ Μεγάλη δύναμι έχει τό πετραχήλι. Τό πετραχήλι είναι ό διαλλάκτης του πεπτωκότος ανθρώπου μέ τόν Πατέρα, μέ τόν Δημιουργό του. Γι' αυτό όσο μπορείς περισσότερα όνόματα νά μνημονεύης. "Όσα μπορείς περισσότερα.

✘ "Όταν λειτουργήσ, νά έχης ύπ' όψιν σου ότι είσαι μεσίτης. Παραλαμβάνεις από τόν κόσμο πόνο, δάκρυα, ασθένειες, παρακλήσεις και τ' αναφέρεις επάνω εις τόν θρόνο τής Θεότητος. Και μεταφέρεις κατόπιν στον κόσμο παρηγοριά, θεραπεία, ό,τι έχει ανάγκη ό καθένας. Μεγάλο άξίωμα σ' έχει αξιώσει, παιδί μου, ό Θεός. Τό αυτί του Θεού είναι στό στόμα του ιερέως.

† Γέρων Έφραίμ Κατουνακιώτης

✘ "Όταν κάνης ελεημοσύνη, νά τήν κάνης για τό καλό τής ψυχής σου και μόνο. Και νά είσαι βέβαιος, πώς ό Θεός θα σου δώση ό,τι λαχταράς και κατά τήν καρδιά σου. Τήν πρόθεσί μας κυρίως εξέτάζει ό Θεός και όχι τά δώρα μας. Ή προσφορά, πού γίνεται μέ πονηρή διάθεση, δέν είναι άρεστή στον Θεό, όσο πλούσια κι αν είναι τά δώρα μας.

† Γέρων Ίωσήφ

Σετρακόσια σκαλιά χωρίζουν τόν επισκέπτη από την είσοδο του Μοναστηριού της Παναγίας της Χοζοβιώτισσας, στην Άμοργό. Αυτό που αισθάνονται όλοι ανεξαιρέτως οι επισκέπτες, όταν φθάνουν εκεί ψηλά, είναι δέος και θαυμασμός μπροστά σ' αυτό τό μνημείο, ένα έργο ύμνο στην ανθρώπινη φύσι και θέλησι.

Σ' ένα κακοτράχαλο τοπίο άπίστευτης όμορφιάς και άγριάδας, άνθρωποι πιστοί νίκησαν τίς άδυναμίες τους και κατάφεραν αυτό που σήμερα μοιάζει σαν ένα μικρό θαύμα. Τό Μοναστήρι της Παναγιάς χτισμένο πάνω σέ απότομους βράχους, κρέμεται στο κενό, πιασμένο λές από τό άόρατο χέρι του Θεού.

Σ' αυτό τό σημείο βρέθηκε πριν τριάντα σχεδόν χρόνια και ό

συνδέουν τά τμήματα του Μοναστηριού.

Η σμίλη του πρωτομάστορα έμεινε σφηνωμένη στο σημείο που είχε υποδειξει ή Παρθένος Μαρία, πάνω από τό καμπαναριό της Μονής, απ' όπου έπεσε τό 1952. Τότε θεωρήθηκε ότι κάποιο μεγάλο κακό θά συνέβαινε. Πράγματι, λίγο άργότερα ένα μεγάλος σεισμός ίσοπέδωσε τό νησί. Τό παράδοξο ήταν ότι δεν υπήρξε ούτε ένας σοβαρός τραυματισμός, ούτε ένας νεκρός, κάτι που θεωρήθηκε θαύμα και αποδόθηκε στην προστασία που παρέχει ή Παναγία ή Χοζοβιώτισσα στους Άμοργινούς.

Τό Μοναστήρι λέγεται ότι κτίστηκε τό 1088, επί Άλεξίου Α' του Κομνηνού. Πολλοί υποστηρίζουν ότι κτίστηκε περίπου 250 χρόνια νωρίτερα. Σέ σιγίλλια (έπίσημα αυτοκρατορικά έγγραφα) που υπάρχουν στο σκευοφυλάκιο της Μονής, μαρτυ-

ΤΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΤΗΣ

Γάλλος σκηνοθέτης Λύκ Μπεσόν και έμπνεύσθηκε για νά γυρίσει στην Άμοργό την πολυβραβευμένη του ταινία "Απέραντο γαλάζιο". "Όπως είπε ό ίδιος: "Όταν τύχης σέ γαληνεμένη θάλασσα, νά άγναντεύης από τό πλάτωμα της Μονής, τότε ή έκφρασι "Απέραντο γαλάζιο" δέν είναι μόνο μία φράσι κλισέ, είναι κάτι παραπάνω από αυτό. Είναι έσύ".

Η εικόνα της Παναγίας της Χοζοβιώτισσας έφτασε στην Άμοργό μεταξύ 726 και 842, από τό Χοζιβά ή Κοζιβά της Παλαστίνης. Στα άνατολικά της Ίεριχούς υπάρχει ή Μονή Χοζιβά που είναι χτισμένη σ' έναν απόκρημνο βράχο. Από την

ρεΐται ότι, επί των ημερών του Άλεξίου του Κομνηνού ανεγέρθηκε ή Μονή της Παναγίας της Χοζοβιώτισσας. Σημαντικό τεκμήριο άποτελεί ένα ένεπίγραφο άσημένιο έξαπτέρυγο, που βρίσκεται στην Μονή, μέ την έξις φράσι: "άνεκαινίσθη παρ' Άλεξίου βασιλέως, του Μεγάλου Κομνηνού".

Καί μία ιστορία σάν παραμύθι

Μυστηριακή άτμόσφαιρα, μέ πολύτιμα χειρόγραφα του 13ου αιώνα που "άκρωτηριάζονται", καθώς άγνωστοι σκίζουν βία τις σελίδες τους. "Ένα έπίλεκτο μέλος της άποκαλούμενης "ύψηλής κοινωνίας", που έχει στην κατοχή του τά πολύτιμα

ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΧΟΖΟΒΙΩΤΙΣΣΑΣ

περιοχή αυτή "έφυγε" ή ζωγραφισμένη ξύλινη εικόνα της Παναγίας. Η παράδοσι λέει ότι μία γυναίκα, ή Ειρήνη Μελαλά, που είχε στην κατοχή της την εικόνα, για νά την προστατέψη από τον ίδιο της τόν γιο Χριστόφορο, που ήταν εκατόνταρχος του αυτοκρατορικού στρατού, άναγκάστηκε νά την βάλη σέ μία βάρκα, μ' ένα καντήλι άναμμένο και νά την αφήσει στο πέλαγος. Κι αυτό γιατί, τό προηγούμενο βράδυ, είχε δει στον ύπνο της την Παναγία νά την προειδοποιή ότι ό γιός της θά της ζητήσει νά κάψει την εικόνα. Αρχικά, λοιπόν, ή εικόνα έφτασε στην Κύπρο, όπου την βεβήλωσαν, σπάζοντάς την σέ δύο κομμάτια. Από την Κύπρο, κανείς δέν ξέρει πώς, έφτασε, πάλι μέ μία βάρκα μέ άναμμένο καντήλι, μέχρι την βάση ενός απόκρημνου βράχου της Άμοργού. Τότε, τά κομμάτια της εικόνας ένώθηκαν θαυματουργικά.

Οί βοσκοί, που την βρήκαν και άντίκρυσαν τό θαύμα της έπανενώσεως των κομματιών της, θέλησαν νά κτίσουν ένα Μοναστήρι στην βάση του βράχου. "Ό,τι έκτιζαν όμως κάθε ήμέρα, τό βράδυ γκρεμιζόταν. Μία νύχτα, ό πρωτομάστορας είδε στον ύπνο του την Παναγία, που του είπε ότι τό Μοναστήρι πρέπει νά κτιστή εκεί, όπου θά εύρισκε τό άλλο πρωί την σιδερένια σμίλη του. Πράγματι, την άλλη ήμέρα βρήκαν την σμίλη του πρωτομάστορα μπηγμένη πάνω στον απόκρημνο βράχο, τριακόσια μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Οί παρειές του σπηλαιώδους κοιλώματος της πλευράς αυτής του βράχου χρησιμοποιήθηκαν ως έσωτερικός τοίχος της Μονής, ή όποία έχει μήκος 40 μέτρα, ένω τό πλάτος της είναι μόλις 5 μέτρα. Στενές πέτρινες σκάλες οδηγούν στους 8 όρόφους και

άποσπάσματα, αλλά φεύγει από την ζωή χωρίς ν' άποκαλύψει πώς έφτασαν στα χέρια του. "Ένα πανέμορφο Μοναστήρι μέ φόντο τό γαλάζιο των Κυκλάδων και ένας συλλέκτης έργων τέχνης που άναζητά την αλήθεια.

"Όχι δέν πρόκειται για μία φανταστική ιστορία μυστηρίου. Πρόκειται για πραγματική ιστορία, που άπασχόλησε επί σειρά έτών τά δικαστήρια, έως ότου τά σπάνια χειρόγραφα επιστρέψουν εκεί που ανήκουν: στο έμβληματικό Μοναστήρι της Παναγίας της Χοζοβιώτισσας, στην Άμοργό. Τά χειρόγραφα άποτελοΰσαν μέρος ενός σημαντικού βιβλίου, γραμμένου τόν 5ο ή 6ο αιώνα, από τόν Άγιο Ίωάννη της Κλίμακος, τό όποιο θεωρείται ένα από τά άριστουργήματα της Έκκλησιαστικής Γραμματείας. Ήταν 6 σελίδες που είχαν καταλήξει στην συλλογή του Μουσείου Μπενάκη. Τά πολύτιμα σπαράγματα δωρήθηκαν στο μουσειό τό 2006 από τόν γνωστό αρχιτέκτονα Δ. Κουτσουδάκη. Το 2009, ό δικηγόρος Σ. Γκαρίπης, συλλέκτης έργων τέχνης, ξεκίνησε έρευνα για νά αγοράσει βίους άγιών. Έπισκέφθηκε τό Μουσείο και διαπίστωσε έκπληκτος πώς στην συλλογή του συμπεριλαμβάνονταν σπαράγματα χειρογράφου του 1253. Κατέθεσε μήνυσι και ή υπόθεσι έφτασε στα δικαστήρια. Αρχαιολόγοι κατέθεσαν πώς ή συντήρησι των χειρογράφων είχε γίνει σέ φυλασσόμενο χώρο, σέ ειδικά εργαστήρια στην Ρόδο και στην συνέχεια μεταφέρθηκαν μέ συνοδεία λιμενικών και αστυνομικών στο Μοναστήρι. Οί άρχές έκτιμούν πώς ή άφαίρεσι έγινε μεταξύ των τελευταίων έτών του 19ου αιώνα και του 1967, όποτε έγινε ή καταγραφή των πολυτίμων άντικειμένων της Μονής από τόν Λίνο Πολίτη. ■

Πολλοί μοναχοί τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἔγιναν παράδειγμα προσφορᾶς ἀγάπης καὶ ἀφοσίωσης πρὸς τοὺς συνανθρώπους τους. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Μελέτιος Αἰβαζίδης, γνωστός καὶ ὡς “ὄρφανοτρόφος”, πού ἔκανε τὰ πάντα γιὰ νὰ ἀναθρέψῃ παιδιὰ πού, στὴν διάρκεια τῆς Κατοχῆς, δὲν εἶχαν κανέναν ἄλλο νὰ τοὺς συμπαρ-
σταθῇ.

Ο ἐλεήμων καὶ διορατικός Γέροντας γεννήθηκε στὴν Νικόπολι τοῦ Πόντου, τὸ 1918. Ὁ Κυριάκος (αὐτὸ ἦταν τὸ βαπτιστικὸ του ὄνομα) καὶ οἱ γονεῖς του ἤρθαν πρόσφυγες καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὴν Λεπτοκαρυὰ Γιαννιῶν. Ἀπὸ μικρὸς ἀγαποῦσε τὴν Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ 2 ἐτῶν ἔψελνε τὸ τροπᾶριο τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Κάποια ἡμέρα πού βοηθοῦσε τοὺς γονεῖς του στὰ καπνά, ἓνα παιδάκι πέταξε μιά καπνοβελόνα, ἡ ὁποία καρφώθηκε στὸ μάτι τοῦ μικροῦ Κυριάκου. Πρῶτα ἔχασε τὸ ἓνα του μάτι, σὲ ἡλικία 9 ἐτῶν, καὶ στὴν συνέχεια ἀπώ-
λεσε ὁλοκληρωτικὰ τὴν ὄρασί του.

Αὐτός ὁ τυφλὸς στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἔγινε ὁ πνευματικὸς ὁδηγὸς χιλιάδων ψυχῶν. Ἐνας τυφλὸς πού ὠδηγοῦσε, μέσα ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ὄρφανὰ παιδιὰ σὲ ἀσφαλῆ μονοπάτια, μέχρι νὰ περά-
σουν οἱ “μπόρες”, πού ἔφερε ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ Κατοχή.

Ο Γέροντας ἱδρυσε τὸ ἡσυχαστήριο “Ἐπτάρυθμος Χάρις”, τὸ ὁποῖο λειτουργοῦσε καὶ ὡς πτωχοκομεῖο. Ἀκούραστος συμβού-
λευε, νοουθετοῦσε καὶ ἀκουγε τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων. Οἱ προσευχῆς του ἦταν ἀπειρες, τὰ γραφόμενά του ἀτελείωτα. Στὴν βιβλιοθήκη τοῦ Ἡσυχαστηρίου βρῖσκει κάποιος προσευχῆς καὶ λόγους δικούς του, μὲ τὶς χρονολογίες τους.

Μετά τὸν πόλεμο καὶ τὸ χάος πού ἄφησε πίσω του, ὁ Μελέτιος, παρά τὸ πρόβλημα τῆς υγείας του, ἄρχισε νὰ μαζεύῃ παιδιὰ, πού εἶχαν μείνει μόνα τους, καὶ νὰ τὰ φροντίζῃ. Ἐξασφάλισε κάποιον ὑποτυπῶδες οἶκημα καὶ ἐγκατέστησε ἐκεῖ τὴν ἰδιότυπη οἰκογένειά του. Σὲ αὐτὴ του τὴν προσπάθεια δὲν εἶχε καμμιά συμπάραστασι ἀπὸ τὸ κράτος. Ἡ μόνη στήριξι πού εἶχε, ἦταν τὰ χρήματα πού προσέφεραν οἱ πιστοί, καθὼς καὶ οἱ προσωπικοὶ του ἀγῶνες. Ἐγινε ζητιάνος γιὰ χάρι τῶν παιδιῶν. Γύριζε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ γιὰ νὰ βρῇ ψωμί καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειαζόταν γιὰ νὰ τὰ θρέψῃ.

Αὐτὸ συνεχίστηκε γιὰ δεκαετίες ὁλόκληρες. Ὑπολογίζεται πὼς πάνω ἀπὸ 2.000 παιδιὰ δέχθηκαν τὴν φροντίδα του. Τὰ ἔτρεφε, τὰ ἔστειλε στὸ σχολεῖο, τὰ ὠθοῦσε νὰ σπουδάσουν. Πολλὰ ἀπ’ αὐτὰ ἔγιναν ἐπιστήμονες, κληρικοί, πολιτικοί, καθηγητὲς Πανεπιστημίου, χωρὶς ποτέ νὰ λησμονήσουν τὴν ἀγάπη τοῦ Γέροντα.

Ενας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού τὸν γνώρισε μᾶς εἶπε: “Γιὰ τὸν αὐτὸ του δὲν κρατοῦσε τίποτε. Ἀπόρησα ἓνα ἀπόγευμα, ὅταν τὸν εἶδα χωρὶς παπούτσια. Τὰ εἶχε χαρίσει κι αὐτὰ σὲ κάποιον πού τὸν ἐπισκέφθηκε, ἐπειδὴ τοῦ ἄρσαν. Δέν μοῦ χάλασε ποτέ χατήρι, ὅπως ἄλλωστε κάνουν ὅλοι οἱ πατεράδες στὰ παιδιὰ τους. Φρόντισε νὰ φορέσω τὰ καλύτερα παπούτσια γιὰ τὴν παρέλασι, μὲ ἔντυσε, μὲ τᾶισε, μὲ καθωδήγησε, μὲ μάλωσε”.

Ο ἴδιος συμπληρώνει: “Δέν ξέρω πόση δύναμι χρειάζεται γιὰ νὰ συγχωρήσῃ κάποιος ἓναν πού τὸν ἐβλάψε ἀνεπανόρθωτα. Αὐτὴ τὴν δύναμι τὴν εἶχε ὁ Γέροντας Μελέτιος. Πήγαινα στὸ Γυμνάσιο, ὅταν μιά ἡμέρα μοῦ ἔδωσε νὰ τοῦ διαβάσω μιά ἐπιστολή, πού εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Αὐστραλία. Ἦταν ἀπὸ ἐκεῖνον πού τὸν εἶχε τυφλώσει, ὅταν ἦταν μικρός, μὲ τὴν βελόνα πού ἀρμάθιαζαν τὰ καπνά, στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ ’20. Μιά ἐπιστολή βαθεῖας συγγνώμης γιὰ τὴν ἀνήκεστο βλάβη πού τοῦ εἶχε προκαλέσει. Τοῦ ἀπάντησε μὲ μιά ἐπιστολή ἀπε-
ραντῆς εὐγνωμοσύνης. Μοῦ ὑπαγόρευε καὶ ἔγραφε. Τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὸ μεγάλο καλὸ πού τοῦ εἶχε κάνει, ἀφοῦ μὲ τὴν τυφλότητα εἶδε τὸ ἀνέστερο φῶς”.

Ο Γέροντας Μελέτιος Αἰβαζίδης ἐκοιμήθη τὴν 20ῆ Ἰανουαρίου τοῦ 2012, σὲ ἡλικία 94 ἐτῶν. ■

ΣΚΛΑΒΟΣ γιὰ τὴν

ΣΩΤΗΡΙΑ τῶν ἄλλων

Ο μοναχὸς Σαραπίων, πού ἐζησε τὸν 4ο αἰῶνα, ἦταν γραμματισμένος, μελετοῦσε συνεχῶς τὶς Ἅγιες Γραφές καὶ τὶς ἤξερε ἀπ’ ἔξω. Πολλοὶ τὸν ἀποκαλοῦσαν “σινδόνιο”, γιὰτὶ ὅλη του ἡ φορεσιά ἦταν ἓνα σεντόνι.

Ο Σαραπίων ἦταν πασίγνωστος γιὰ τὴν τέλεια ἀκτιμοσύνη του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀποστή-
θισι ἱερῶν κειμένων. Σὲ κελλί πολὺ λίγο ἔμενε, γιὰτὶ προτιμοῦσε νὰ ἀσκή τὴν ἀρετὴ μέσα στὴν κοι-
νωνία.

Κάποτε ὁ Σαραπίων, μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς φίλου του, κατάφερε νὰ πουλήσῃ τὸν ἑαυτό του στὸ σκλαβοπάζαρο γιὰ εἴκοσι νομίσματα. Ἐγινε δούλος σὲ μιά ὁμάδα Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, πού ἐπαιζαν τραγωδίες καὶ λάτρευαν τὸν Διόνυσο. Πῆρε, λοιπόν, τὰ χρήματα καὶ τὰ ἔκρυψε. Ἐκ-
τελοῦσε πάντα πιστὰ τὶς ἐντολές τῶν ἀφεντᾶδων του, καὶ τὸ μόνο πού ζητοῦσε ἦταν λίγο ψωμί καὶ νερό, ἐνῶ συγχρόνως ἐπανελάμβανε ὅλη τὴν ἡμέρα τὰ κείμενα πού ἤξερε ἀπ’ ἔξω.

Ο ἐπικεφαλῆς τῶν ἠθοποιῶν, μὲ τὸν καιρὸ, ἄρχισε νὰ δίνῃ προσοχὴ στοὺς μονολόγους τοῦ Σαραπίωνα καί, σιγά-σιγά, ἔκαναν τὸ ἴδιο καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ θιάσου. Ὁ ἀσκητῆς, γιὰ νὰ τοὺς παρέχῃ τὴν εὐκαιρία νὰ προσέχουν περισσότερο τὰ θεῖα λόγια πού ἀπάγγελε, προθυμοποιεῖτο συχνά νὰ τοὺς πλένῃ τὰ πόδια. Στὸ τέλος κατὰ-
φερε νὰ τοὺς κἀνῃ Χριστιανοὺς.

Επαψαν, ἔτσι, νὰ λατρεύουν τὸν Διόνυσο, βαπτίσθηκαν καὶ ἀκολούθησαν τὴν γεμάτη σεμνότητα καὶ εὐσέβεια ζωὴ τοῦ πιστοῦ. Τότε πρό-
τειναν στὸν Σαραπίωνα νὰ τὸν ἐλευθερώσουν, ἀνταποδίδοντάς του τὴν ὀφειλὴ γιὰ τὴν δική τους ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τὴν πνευματικὴ δουλειά.

Ο Σαραπίων, πολὺ χαρούμενος πού σώθηκαν τόσες ψυχές, τοὺς ἀποκάλυψε τὸ μυστικὸ του.

- Ἦμουν, τοὺς εἶπε, ἐλεύθερος καὶ ἀσκήτευα στὴν ἔρημο, ἀλλὰ λυπήθηκα τὶς ψυχές σας καὶ γιὰ νὰ τὶς σώσω πουλήθηκα σκλάβος. Μιά ὅμως καὶ ὁ Θεὸς εὐδόκησε νὰ σᾶς σώσῃ, χρησιμοποιώντας τὸν δικό μου ἐξευτελισμὸ, πάρτε πίσω τὰ χρήματα πού δώσατε γιὰ νὰ μὲ ἀγοράσετε, κι ἐγὼ φεύγω γιὰ νὰ βοηθήσω καὶ ἄλλους.

Ο ἠθοποιοὶ τὸν θερμοπαρακάλεσαν νὰ μείνῃ μαζί τους, νὰ τὸν ἔχουν πατέρα καὶ ὁδηγό, μὰ δὲν κατάφεραν νὰ τὸν πείσουν. Τότε τοῦ ἔδω-
σαν πίσω τὰ χρήματα λέγοντας:

- Τὰ χρήματα νὰ τὰ δώσης στοὺς φτωχοὺς, γιὰτὶ αὐτὰ ἦταν ὁ ἀρραβῶνας καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς σωτη-
ρίας μας. Κι ἀφοῦ θέλεις νὰ φύγῃς, εἶσαι ἐλεύθε-
ρος, μόνο νὰ σὲ βλέπουμε συχνά. ■

Βρείτε τὸ ΚΑΛΟ, καὶ ἐπιλέξτε το

Δύο Μοναχοὶ πῆγαν μία ἡμέρα νά συναντήσουν τὸν Ἅγιο Παῖσιο καὶ τὸν ἐρώτησαν:

- Γέροντα, μᾶς λέτε συνέχεια νά ἔχουμε καλὸ λογισμό. Θά σᾶς ποῦμε, ὅμως, μιά περίπτωση, γιὰ νά δοῦμε τί μᾶς συμβουλευετέ νά ἀπαντοῦμε. Ἐρχονται μερικοὶ ἀνθρωποὶ καὶ μᾶς λένε: *“Ὁ τάδε Ἱερέας παίρνει πολλά λεφτά ἀπὸ τὰ μυστήρια, ὁ τάδε καπνίζει πολὺ τσιγάρο καὶ πηγαίνει στὰ καφενεῖα, ὁ ἄλλος λένε πὼς εἶναι ἀνήθικος”* καί, γενικά, βγάζουν ἓνα δριμύ κατηγορητήριο ἐναντίον τῶν κληρικῶν καί, μάλιστα, παρουσιάζουν μαζί κι ἀποδείξεις τῶν ὧσων λένε. Σ’ αὐτούς τούς ἀνθρώπους τί μπορούμε νά λέμε;

- Γνώρισα ἐκ πείρας. ἀπάντησε ὁ Ἅγιος Παῖσιος, ὅτι σ’ αὐτὴ τὴν ζωὴ οἱ ἀνθρωποὶ εἶναι χωρισμένοι σέ δύο κατηγορίες. Τρίτη δὲν ὑπάρχει, ἢ στὴν μία θά εἶναι ἢ στὴν ἄλλη. Ἡ μία, λοιπόν, κατηγορία μοιάζει μὲ τὴν μύγα. Ἡ μύγα ἔχει τὴν ἐξῆς ιδιότητα: νά πηγαίνει πάντα νά κάθεταί σέ ὅ,τι βρώμικο ὑπάρχει. Γιὰ παράδειγμα, ἂν ἓνα περιβόλι εἶναι γεμάτο λουλούδια, πού εὐωδιάζουν, καὶ σέ μιά ἄκρη τοῦ περιβολιοῦ κάποιον ζῶο ἔχει κάνει μιά ἀκαθαρσία, τότε ἡ μύγα, πετώντας μέσα σ’ αὐτὸ τὸ πανέμορφο περιβόλι, θά πετάξῃ πάνω ἀπ’ ὅλα τὰ ἀνθη καὶ σέ κανένα δὲν θά καθῆσῃ. Μόνο ὅταν δῆ τὴν ἀκαθαρσία, τότε ἀμέσως θά κατεβῆ καὶ θά καθῆσῃ σ’ αὐτήν, καὶ θ’ ἀρχίσῃ νά τὴν ἀνασκελεύῃ, ἀναπαυόμενη στὴν δυσωδία πού προκαλεῖται ἀπὸ τὸ ἀνακάτεμα αὐτὸ καὶ δὲν ξεκολλᾷ ἀπὸ ἐκεῖ.

Ὁ Γέροντας ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλός, σάν κάτι νά σκεπτόταν. Καὶ μετὰ συνέχισε:

- Ἄν τώρα ἐπιανεὺς μιά μύγα κι αὐτὴ μπορούσε νά μιλήσῃ καὶ τὴν ρωτοῦσες νά σοῦ πῆ μήπως ξέρει ἂν πουθενά ὑπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε ἐκείνη θά ἀπαντοῦσε πὼς δὲν γνωρίζει καν τί εἶναι αὐτά. Ἡ μία, λοιπόν, μερίδα τῶν ἀνθρώπων μοιάζει μὲ τὴν μύγα. Εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἔχουν μάθει πάντα νά σκέπτονται καὶ νά ψάχνουν νά βροῦν ὅ,τι κακὸ ὑπάρχει, ἀγνοώντας καὶ

μὴ θέλοντας ποτέ νά σταθοῦν στό καλὸ. Ἡ ἄλλη κατηγορία ἀνθρώπων μοιάζει μὲ τὴν μέλισσα. Ἡ ιδιότητα τῆς μέλισσας εἶναι νά βρίσκῃ καὶ νά κάθεταί σέ ὅ,τι καλὸ καὶ γλυκὸ ὑπάρχει. Ἄς ποῦμε, γιὰ παράδειγμα, πὼς σέ μιά αἶθουσα, πού εἶναι γεμάτη ἀκαθαρσίες, ἔχει κάποιος τοποθετήσῃ σέ μιά γωνιά ἓνα λουκούμι. Ἄν φέρομε ἐκεῖ μιά μέλισσα, ἐκείνη θά πετάξῃ καὶ δὲν θά καθῆσῃ πουθενά, ἔως ὅτου βρῆ τὸ λουκούμι· καὶ μόνον ἐκεῖ θά σταθῇ.

Ὁ ἱ Μοναχοὶ ἄκουγαν μὲ πολλὴ προσοχὴ τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Παΐσιου. Κι ἐκεῖνος συνέχισε:

- Ἄν πιάσης τώρα τὴν μέλισσα καὶ τὴν ρωτήσῃ πού ὑπάρχουν σκουπίδια, αὐτὴ θά σοῦ πῆ ὅτι δὲν γνωρίζει. Θά σοῦ πῆ: *“ἐκεῖ ὑπάρχουν γαρδένιες, ἐκεῖ τριανταφυλλίες, ἐκεῖ θυμάρια, ἐκεῖ ζάχαρι, ἐκεῖ λουκούμια”* καί, γενικά, θά εἶναι γνώστης ὅλων τῶν καλῶν καὶ θά ἔχη παντελῆ ἄγνοια ὅλων τῶν κακῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ δευτέρη ὁμάδα, τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, πού ἔχουν καλοῦς λογισμοὺς καὶ σκέπτονται καὶ βλέπουν τὰ καλά.

- Ὅταν σ’ ἓνα δρόμο βρεθοῦν νά περπατοῦν δύο ἀνθρωποὶ, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὶς δύο αὐτὲς κατηγορίες, τότε, φθάνοντας στό σημεῖο ἐκεῖνο, ὅπου ἓνας τρίτος ἔκανε τὴν “ἀνάγκη” του, ὁ ἀνθρωπος τῆς πρώτης κατηγορίας θά πάρῃ ἓνα ξύλο καὶ θ’ ἀρχίσῃ νά σκαλίξῃ τίς ἀκαθαρσίες. Ὅταν, ὅμως, περάσῃ ὁ ἄλλος, τῆς δευτέρας κατηγορίας, πού μοιάζει μὲ τὴν μέλισσα, προσπαθεῖ νά βρῆ τρόπο νά τίς σκεπάσῃ μὲ χῶμα καὶ μὲ καμμιά πλάκα, γιὰ νά μὴν αισθανθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι περαστικοὶ τὴν δυσωδία αὐτὴ, πού προέρχεται ἀπὸ τίς βρωμίες.

- Ἐγὼ σέ ὅσους ἔρχονται καὶ μοῦ κατηγοροῦν τούς ἄλλους -καὶ μὲ δυσκολεύουν- τούς λέω αὐτὸ τὸ παράδειγμα καὶ τούς ὑποδεικνύω νά διαλέξουν σέ ποιά κατηγορία θέλουν νά βρίσκωνται καί, ἀναλόγως, νά ψάξουν νά βροῦν καὶ τούς ἀνάλογους ἀνθρώπους τῆς κατηγορίας τους. ■

Αθωνική www.athoniki-politeia.gr
πολιτεία
 ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
 ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
 ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
 ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός
 ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος
 Ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
 Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
 ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 - κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

Ἐλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος γιὰ τὴν **ἐξομολόγησι**:
“Μέ μιά σωστὴ ἐξομολόγησι σβήνουν ὅλα τὰ παλιά. Ἀνοίγονται νέα δεφτέρια. Ἐρχεται ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἀλλάζει τελείως ὁ ἀνθρωπος. Χάνονται ἡ ταραχὴ, ἡ ἀγριάδα, τὸ ἄγχος καὶ ἔρχονται ἡ γαλήνη, ἡ ἡρεμία. Τόσο αἰσθητὸ εἶναι αὐτὸ, ἀκόμη καὶ ἐξωτερικά, πού λέω σέ μερικούς νά φωτογραφηθοῦν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησι καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν, γιὰ νά διαπιστώσουν καὶ οἱ ἴδιοι τὴν καλὴ ἀλλοίωσι, γιατί στό πρόσωπο ζωγραφίζεται ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ κατάσταση”.
Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας κάνουν θαύματα. Ὅσο πλησιάζει κάποιος στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, θεώνεται, καὶ ἐπόμενο εἶναι νά ἀκτινοβολῆ καὶ νά προδίδεται ἀπὸ τὴν θεία Χάρι.